

26

שנה ליצאת העלון

"שמעו ותחן נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידן ובר ארליך שליט"א

גלוון מס' 879

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה ובר זיע"א

פרשת פינחס מברכין החודש כ"ד תמוז תשע"ח – נא לא לעין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח

ח"י, שנס לסתולקתו של הגה"ע המשפע רבי משה ובר זיע"א

אמורתי

יוושע כי מהודך ולא כל הודך". והמייעוט הוא סיבת הריבוי, עד לזמן הגאולה העתידה יהיה יתרון אוור מהחישך, ככלומר כי אוור חדש של עתיד יהיה גדול מהאוור אשר היה ונגן, ודבר זה ציריך ביואר דחוב. מבואר על מעלה בפרשת בלק בדורש "מה טובו אלהיך", כי החורבות הנס סיבת הבניין האחרון שייהי גדול ונפלא, כי התפשטות זוהמת הנחש גורמות הגלויות וגם המיעוטים, וכשתכללה הרשעה למורי, אז אוור גדול יאיר. ועיין שם בפרשת בלק ענין זה המשך בעמוד הבא

"וזכר משה אל ה' לאמרו יפקוד וכו'"
בקיש מהשם יתברך שיפקד עתה איש אחד – לדרכו, וביקש גם כן שיאמר לו את הסוד המכמוס – את מי יפקוד באחרית הימים. על כן אמר בכפל – "אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם" – עתה. "וזכר יוצאים ויביאם" – לעתיד. והשיב לו הקב"ה על שנייהם. עתה – "כח לך את יהושע", והראה לו גם כל הדורות עד משיח, כדייאתא במדרש. והראה לו איך הדורות מתמעטים עד שיבא משיח והוא יהיה מהודר בהוד והדר. ותיכף הותחל המיעוט מן

כתב לאירוע השבוע

התנהלות נאותה

פני ימים ספורים עלה לכולתור טיסת "אל-על" מסויימת שעוכבה מלהמראיה בשל מספר יהודים חרדים אשר דרשו שלא לשבת ליד נשים במטוס. ארירוז זה גף של תגובות קוטביות ומונוגדות. היו כאלה שצדדו במלך הזה שננקט על ידי אותם החרדים ולעומתם טענו האחרים שהנתנהלות זו גרמה בחילול השם.
לענין דעתינו התנהלותם של אותו יראי' הייתה נאותה ומתואמת לצו תורתינו הקדושה. אז נכו שעדיף היה מלכתחילה להמנע מלהקלע לסייעותה זאת על ידיך שהיו מזומנים מראש מקומות במיטוס שהולמים את דרישותיהם. ואולם בדיעבד, כמשמעות מסויימת זה לא נעשה, אסור היה לאותם החרדים להתאפשר ולשבת ליד אשה.
מלבד הסכנה הרוחנית שטמונה בישיבה שכזאת, יש בכך גם חילול ה' שהיה חרדי ונראה ישב ליד אשה וזה שבמקרים רבים לא לבושה בלבד הולם. ובונגע לטענה שהנתנהלותם של אותם החרדים הביאה לחילול ה' בשל הצעיר שנגרם לנוסעים בעקבות המוראה המיטוס, חשבני שלא בצוארם של הלו צrisk לתולות את קולו האשמה הזאת. הוצאות של חברת אל-על שננה מההורוחים המכובדים שהציגו החזרי מעניק לו במהלך כל השנה, צריך היה להתרגנן במהירות ולסדר את מקומות הישיבה במיטוס על פי צרכיהם ודרישותיהם ובכך היה נמנע העיקוב המיותר הנה.

והיה רצון שבקרוב ממש נזכה להמן ראי' בענייני שמא לבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו אמן.

83 // ה' אליך אליך

בשורות טובות

בסייעתך דשמי

ניתן להזין לשיעור בדף היום ובפרשנה השבוע מפי עורך העalon הרבי עדנו ובר שליט"א במערכת "kol ha'daf": 02-6400000

העיקר הוא המעשה

ארבעים וחמש שנה – נגר

רואה"ח ר' ברוך יעקב קרייבסקי שליט"א

ה ראה"ח ר'
ברוך יעקב
קרייבסקי
שליט"א, הינו
אחד מזקני
ו ח ט ו ב י
ירושלים. הוא
נהנה כל ימי חייו
מיגיע כפיו.
השבוע עליית
לביתו בצד
להתבשם כמעט
לאורורה הקדום של ירושלים עיר הקודש
אשר ביום אלה (ימי בין המיצרים) אנו
מכבים את חורבנה.

וכך הוא סיפר לי: "נולדתי בשנת תרצ"ו בירושלים עיר הקודש. הברית של נישודה
בבית הכנסת הישן של דושינסקי והגה"ץ
רבי יוסף צבי צוק"ל היה הסנדק שלו. בגיל
16 התחלתי לחבוש את ספל הלמידות

הדלקת נרות

ירושלים:	7.13
תל-אביב:	7.28
חיפה:	7.21
באר-שבע:	7.28
המודדים הימים לפ' שעון קיץ רביינו תנ'ם:	9.06

כל המערוניין לקבל את העalon "שמעו ותהי"
נפשכם" למייל שלו פנה לכתובה המיל':
haravveber@gmail.com

"הילכות עולם לו"

שאלות לפנין מן החכמה

"אמרו ר' זל: יפנה עצמו ומחשבתו לדבריו תורה וירחיב דעתו בחכמה, שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פניו מן החכמה, ובחכמה הוא אומר: "אלילת האבבים ויעלה חן דודיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד". (רמב"ם סוף הלכות ביאה) על פי דבריו אלה של הרמב"ם אפשר להסביר את הפסוק "השמרו לכם פן יפתח לבבכם", כי לכאורה העיקר חסר מן הספר, שהרי הפסוק לא מפרש מה היא השמירה. אלא שכאמור על פי הנ"ל ניתן לפרש את הפסוק הזה על יסוד מאמרם של חז"ל: "שמרו" – זו משנה שאתה צריך לשמור בבטןך שלא תשכח, כענין שנאמר: "כִּי תשמרים בבטןך", ואם שניתן אפשרות שמדובר בטלול מעשה. וזהו איפוא הוראה למעשה לכל אחד ואחד: צריך לקיים את הציווי "ודברת בם בשบทך בביתך ובכתרך בדרך ובשכובך ובគומך", והוא הימנה השמירה הבטוחה ביוטר מפני הדברים הבלתי רצויים, ובנוסף זה זה מצוות עשה של לימוד התורה, ותלמוד תורה נגד כולם.

"בראשית" והיה המאמר "יהי אור" ומשה קורן עור פניו" והאור נגנז. ומשיח – סוף העולם, הדינו שיתחדר מעיקרו והוא יותר בשלימות. ועיין בזוהר בפסוק "אתה החלות" שמשה רבינו ע"ה הוא ההתחלה והמשיח הוא בסופו והדורות שביניהם שמה במחשכים יהיה להם יתרון או מהחוושך, והנה כתיב: "ה"ד והדר לפניו וזהו במקומו". זה הפסוק מורה על הגלויות שלהם לטובה ישראל, כי הכתוב אומר: "כל היום הזה – רמז על הגלות הארץ שהוא על כל פנים אלף שנה, כי יומו של הקב"ה אלף שנה, ובעווננותינו הרבים הרבה עוד הרבה".

מאמרותיו – המשך מהעמור הקודם בארכיה. ועוד מבואר יותר בארכיה בדורש "מטות ומסייעי"

שהארכתי במאוד בעניין הגלויות שהם לטובה ישראל – ליככם. ולעתיד "מלאה הארץ דעה" אף ארציות שהוא החומר היל א/or, כן אני אומר לענן ההשגה שהדורות מתמעטים מצד מסך זהמת הנחש, על כן יש מיעוט אחר מיעוט ואז תכללה מסך זהומה ויקוים – "אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות", כי תהיה בבייאת משיח ריבוי אוור כמו כתוב: "קומי אוורי כי בא אורך" ומה החשך יצא יתרון או. ולזה העניין הראה השם יתברך למשה רבינו ע"ה כל הדורות, כי משה רבינו ע"ה היה ראש העולם ועל כן אמרו:

הוראה למעשה

וידבר משה וגוי החליצו מאתכם: "אף על פי ששמעו משה שמייתנו תלוי בדבר, עשה בשמה ולא איחר".

הוראה למעשה

האדם צריך מאד להיזהר בכבודם של רועי ישראל וח"ז לא לדבר כנגדם.

כאשר החשובים שבעם מכבדים את רועי ישראל, הם גורמים בכך שפושטי העם ידברו חלילה נגד הקב"ה, וככפי שסביר בא מחלוקת פ' בשלח על הפסוק "ויאמין בו" ובמשה עבדו": "כל המאמין ברועי ישראל – אילו מאמין במישמר והיה העולם, וכל המדבר על רועי ישראל – אילו מדובר מי שאמור והיה העולם".

המקור בפרשה: "אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קrho בהוצאותם על ה". פירוש רשי: "אשר הצו את ישראל על משה. בהוצאותם. את העם על ה". השיאו את ישראל לריב על משה".

מדברי רשי: "אללה נתן ללמידה, שדtan וabeiros השיאו את ישראל (שהם החשובים שבעם) לריב עם משה ובכך גרמו לפושטים שבעם לריב עם ה', כי הרי ידוע שהפושטים מכונים בשם עם, "אין מלך אלא עם", "עמ" מושון עוממות, והגדולים מכונים בשם מושון ערוץ, עד כדי כך שהתפלל תקט'ו תפלות, ישראל, אשר נגע הדבר לציוני השם יתברך, ואולם, כאשר נגע הדבר לציוני השם יתברך, הוא לאעשה שום חשבונות, אלא קיים את הצוויי בעין יפה יותר מה שנצטווה, ועל דרך שפירש רשי בפ' מוטות על הפסוק

C **יחמיצנה,** אלא夷עשה המצווה בזריזות ובסmachה. וגם אם יש לו חשבונות שהוא יכול להפסיד בגליל קיום המצווה, ואפילו אם אלו הם החשבונות רוחניים, עליו לשוכח מאותם החשבונות, ולאחר מכן את הפסוק "הולך תום ילך בטח".

המקור בפרשה: "ויסמוך את ידיו עליו". פירוש רשי: "בעין יפה יותר מה שנצטווה וכו'".

צריך להבין איךו שבח הוא זה (משמעות את ידיו על עליו בעין יפה יותר מה שנצטווה) לגבי משה רבינו ע"ה שאמר – "ומי יתן כל עם ה' נבאים" וכו'. עיין ברמב"ן ובואה"ח שם.

אפשר להסביר זאת על פי דברי האור החיים ה'ק' על הפסוק: "וידבר משה וגוי יפקוד ה' וגוי איש על העדה". מדבריו של האור החיים שם מובן, שרק יהושע בן נון יכול למלא את מקומו של משה רבינו, ואם משה רבינו לא היה סומך את ידיו עליו, הוא לא היה מסתלק מן העולם, כי עם ישראל לא יכול להשאר בלי רועה וכלושון הכתוב: "ולא תהי עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה", ומילא הוא וזהו איפוא השבח הגדול של משה רבינו ע"ה: הוא התאותה מאי להיכנס לארץ ישראל, עד כדי כך שהתפלל תקט'ו תפלות, ואולם, אשר נגע הדבר לציוני השם יתברך, הוא לא עשה שום חשבונות, אלא קיים את הצוויי בעין יפה יותר מה שנצטווה, ועל דרך שפירש רשי בפ' מוטות על הפסוק

לעילוי נשומות האשה החשובה מרת שרה גולדה קוופמן ז"ל בת הרה"ג רבוי אלימלך ובור ז"ל לעילוי נשומות הרבנית הצדקנית שהיתה מפורשת במעשי חסידיה הכהנים – מרת יהודית רובינשטיין ז"ל – נפטרה בו' ניסן תשע"ג

הגניבת החרטה והפרס – חלק שני ואחרון

יודע מה לעשות. ועל כן, מבקש אני ממך, אדוני הומר, כי תיקח ממני את הכסף ותמסרנו לאנשי הדואר".

"ומה אומר להם? מנין הגע הכסף לידי?"
ביקש הומר לדעת.

"אמור כי אדם כלשהו מסרו לך בשעת הווידוי. יותר לא ישאלوك אפילו שאלת אחת, שכן אסור לך לגנות את סודות הווידוי".

הסכים הומר לבקשת הרב.

ביום המחרת עשתה לה הידייה כנפים ברוחבי העיר: האבדה נמצאה! הכסף הוחזר! חיש שוחרר יוסל מכלאו, זוכה לדברי התנצלות על שחצדו לשווא באדם קשר כמו... שב יוסף הביתה ושם שמע מאשתו מה באמת הארץ, ומה הביא לשחרורו. "עליך ליכת – ומיד מרחוק, קרב אליו וברכו לשולם. מיד הבחין כי הרוב שקו במחשבות עמוקות!

הפעם שמע יוסל לעצצת אשתו. הוא פנה אל בית הרב, ושם נתΚבל בכבוד גדול. "ברוך מותיר אסורים", ברך הרב בראותו את האסיר שיצא לחופשי, "שםך אני שאדם צדיק וחף מפשע יצא לחופשי!"

"לא רב!" נעה יוסל ודמעות מוצבצות בזיות עיניו. "אני צדיק, ואני חף מפשע. רשות אני..." וכגן גוליל יוסל באזני הרב את כל אשר אורע.

"מתחרט אני על הפשע שעשיתי", במילים אלו סיימ את סיפורו ומחה דמעה מעינו. החל הרב לנחמו ולעוזדו, ולפתע נשמעה דפיקה על הדלת – בפתח ניצב הומר. הוא בא אל בית הרב כדי למסור לרבות את הפרס המובטח – חמיש מאות זהובים – שקיבל מאנשי הדואר.

סירב הרב לקבל את הפרס. "הפרס מגיעה לך", אמר לכומר, "על שטרחת להחזיר את הכסף לטעודתו!"

"לא, אני יכול ליטול את הפרס", מחה הומר, "הן לא אני הוא זה שמצוות הכסף! אך, אם הרוב מסרב ליטול את הכסף לעצמו – יחולחו לעניים ולנצחנים".

"איפלו לחלק את הכסף לעניים אני זכאי", השיב הומר, "שכן, המצווה שלך היא... אך יש לי רעיון אחר", המשיך ונעץ מבטו ביוסל, שעדיין

כ"ק האדמו"ר מל"פניך שליט"א מקום מושבו של רבי ברוך פרנקל תאומים ז"ע"

וסל, רוכל היהודי שהתגורר בעיר ל'פיניק היה יוצא מדי פעמי לקרים הסביבה להציג את מרכולתו. הכנסתו הדלה לא הספיקה כדי פונסת משפחתו והרعب והמחסור היו מנת חלקם.

اشתו – במר ליבא ובקדורות פנים שהה דאגתה לפני יוסף באומרה: "הן אתה יודע שמעבננו הולך ורע וכייד לא עצער ואדא". יוסף ניסה להרגיעה באומרו שאליהו הנביא ברך אנשים דביס ויזו לא תקצר מלבדך אף אתם.

בעצמו למכור את סחורתו חלפה על פניו מרובת הדואר. שתי מעיפות התעופפו מחד השקים שבמרכבת וצנחו ארצת. יוסף הרים, על אחת היה רשות סכום כסף שהיה בתוכה בשווי של 30 אלף מרקים, בשניה היה מכתב פשוט. את המעופה השנייה הוא השיב לבני המרכבה, אבל הוא לא עמד בנסיון המעופה עם הכסף ותחבה לכיס בגדו. בשובו לביתו מוקדם שלא כדרכו הסביר לאשתו כי ברכת אליהו הנביא "התקימה" תוך כדי שהוא מסביר לה על השתלשלות העניינים.

לפתעתו אשתו קראה בקול נפחד "הרי זו גניבה" והפיצה בו להחזיר את המעופה לבני הדואר כשהיא מביאה חשש שהם עשויים לשוב ולחזור אותם לשפר העמלותה. דבריה נפלו על אזניים ערומות והוא החביא את המעופה. עד מהרה הتدפקו על דלת ביתם שליח הדואר ושוטר שלא השתכנע מהסבירו של יוסל. הוא עצר אותו והושיבו בבית הכלא.

האשה שחששה להשair את המעופה בביטחון החיליטה לлечת עמה לרבה של ל'פיניק הנאון רבי ברוך פרנקל-תאומים ז"ל ולספר לו את מקומ אחר!"

הומר נדлем: הרוב יתודה לפניו?! היכן?! כלום הרוב מהתל בו? – אך לא, הרב מדבר ברצינות גמורה!

"ובכן" אמר הומר לבסוף, "תוכל לבוא לבתי. יש לי בבית כסא מיוחד לוויזדים".

"אני חפץ בשום כסא מיוחד. ברכוני להתודות לפניך, ותו לא!"

הומר הסכים, והורה לרבות איזו שעיה עליו לבוא.

והרב מיהר לבתו, נטל את צורו הכסף ופנה לבית הומר. שם סיפר לכומר את המאורע שארע לו. "אני נבוך וחושש", אמר הרב, "ויאני

רצח הרבה לטיל קמעה ולהרהר בדעה צולחה בעדים שעלו לנקוט.

ש��ע בשערפיו הילך הרב עד אשר הגיע לפאתה העיר. תפוס במחשבות היה, ולא חש כיצד

המשך בעמוד האחרון

לעילי נשמת הבוחר החשוב שמואל סגל ז"ל בן רחל שתחי'

לפרסום או לרופאה, הצלחה והנצח – 02-5828284

את גופי".
וכך הרב קריישבסקי המשיך להרהור את צמאוני בתיאור האוירה המופלאה של ירושלים של מעלה.
בשעת לילה מאוחרת נפרדתי ממוני לשולם תוך כדי שאנו מברכים זה את זה שבקروب ממש נזכה להתראות בבית מקדש השלישי והוא יהיה זה שיבנה את הכלים הקדושים בבית חינו.
[ויתן לצפות בראין המלא ב-IL](http://www.veber.co.il)

הרוה"ח ר' ברוך יעקב קריישבסקי שליט"א משוחח עם עורך העלון שיחי' השבוע בביתו

הגניבה, החרטה והפרס – חלק שני ואחרון – המשך מעמוד קודם

עשיר מופלג. ואת כספו הרב היה מפוזר לצדקה כל ימי חייו..

בשורה משמחת ומרנינה

הספר שmobטח שבסייעטה דשמי
יביא ברכה ושםירה לכל בית בישראל

**לקראת הימים הבאים
עלינו לטובה, חובה וזכות
להביא לכל בית בישראל
את הספר
"ירם משה"
על התורה, על פרקי אבות ועל
המועדדים של הגה"ץ המשפיע**

רבי משה וובר ז"ע
אשר בו שורות סיפורים מדיהימים
ומרתקים בלויי תמנונות מריהיבות עין

ניתן בעז"ה לרכוש את הספר
בחניות הספרים המוכנות
וגם בטל. 058-5828284

הדיםק שייננה בעזרת ה' יתברך
את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמעו ותהי
נסחכם" על חמישה חומשי תורה בלויי נימוקות.

המלך: המשפע הגה"ץ רבי משה ובר ז"ע.
העורך והמוציא: תלמידיו כבנו הרב עדן ובר שליט"א
ניתן להשיג דיסק זה במחריר סימלי
ברשת חניות גל-פז.

יוסל, שישב נבוク מן הצד, נגע בראשו לאות שליליה. הוא סירב לקבל את הכסף. וرك לאחר שהרב ציווה עליו לקבלו ולפתחו בעסק – הסכמים לקחת את חמיש מאות הזהובים. ואכן, ברכת הרב חלה על החנות שפתח יוסל. הוא הצליח במסחרו, וכעבור זמן קצר נעשה

הילדים. ואולם עובדה זו לא העיבה על המורל של חדות חינוי. ביוםיהם ההם היו מתנהלים מערכות קשות כנגד השלטון. פעם כשהפגנתי יחד עם חברי, כלאו אותי למשך 6 חודשים בבית הסוהר. ואולם גם שם השתקלה המשיך את שגרת חייו בלמידה ובתפילה. זכור לי אפילו שפעם אחת הצלחתי לאלהר לעצמי בור של מים שבו טבלתי

ישב לצידון, "הנה, יושב כאן יוסל, אשר היה קרבע בכל העניין וסביר בעטייו בכלא. לבדוoot, יוסל הינו אדם עני. מציע אני איפוא, כי נגעnik לו את הפרס!" הצעה נשאה חן בעני הcombe. "איך לא חשבתי על כך בעצמי?" התפלאה. "בוזאי זכאי יוסל לפרס!"

תורה מתווך הדחק

הגאון הסוכטשובי, שתהה על קנקנו, הראה לרבי אליעזר יודל פנים מסבירות ושיבח שרונוטרו. רבי אליעזר יודל השתהה באהלו שבouceות אחדים, ואולם לאחר תקופה מה, הבין וראה כי הוא לא יוכל להסתגל לאופיים ולסגנון מחשבתם ודיבורם של אנשי פולין, ועל כן החליט לעזוב את המקומ. לפני שעזב, נכנס אל הרבי להיפרד ממנו.

באותו המעדן, הפליגו שניהם בשיח עמוק של חידושים תורה, שהתרארך עד כדי שלוש שעות ומחזה. רבי שמואל (בעל שם משماול") בנו של האדמו"ר, היה האיש היחיד שנוכח אז בחוור והשתתף בפלפולים, כשהוא משתמש "מתורגמן" בכל פעם שהדברים לא הובנו היטב בגלגול השוני וההבדלים בין מבטאים של אנשי פולין ואנשי ליטא.

לבסוף, האצייל עליו הסוכטשובי מברכותו. רבי אליעזר יודל שמספר את כל אותן המעשה, לעת זנתנו, שמר בסוד את תוכן הברכוות ולא גילהו לאיש, אבל הסכמים לגנות כי הברכוות אכן התגשמו והתקיימו בו. (מתוך הקלטת

ב- יט תמוז השבוע חל יום ההלולא של הגאון רבי אליעזר יודה פינקל זצוק"ל.

מתולדותינו:

מספר חתנו וממלא מקומו רבי חיים הלוי שמואלביץ: כשלמד חוותני בראדין, לא הייתה הפרוטה מצויה בכיסו, והוא חידחכות גדורלה. ולמרות זאת, כשנזדמנו לו שני תלמידים צעירים שלמדו אצל שיעור פרטני, ושילמו לו כל אחד שלושה רובלים לחיקות פרט, נטל את הכסף והקציבו לחיקות פרט בין ששה בחורים ממוצייני ישיבת ראדין, רובל אחד לכל בחור, בתנאי שהבחור התחייב להגיד חידושים בז"ע" פעמים בחודש, והוא עצמו לא נהנה מהמעות הללו.

גם צמאנו להוסיף חכמה, לא פסק מלפעוף בקרבו אפילו יום אחד. ועדנו בבריסק, שמע פעם כיצד רבי חיים מקלס את רבי אברהם'לי מסוכטשוב, בעל "אבני נזר", שהוא מסוגל לשדר עמקים ברוחב תבונתו ומכoon לאמיתת תורה. לאחר ששמעו זאת, הוא השtopicק להכירו. גם ונסע לשיבתו של ה"אבני נזר".

הודעה החשובה

המעוניינים להגיעה לקבלת הקhal של הרב עדן ובר שליט"א תלמידו של הגה"ץ רבי משה ובר ז"ע"א בכדי להיוועץ בענייני מציאות היזוג, שלום בית, חינוך ילדים ופונסה על פי תאריך לידתם ונסיבותיהם,

יתקשו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואי, פרנסה ומציאות היזוג – טל. 02-5828284